proLékaře.cz | 2.11.2026

JIŘÍ,

Professor Medicinae Internae,

WIDIMSKÝ,

Medicinae Universae Doctor, Doctor Scientiarum, Fellow of European Society of Cardiology, Fellow of American Heart Association, člen České lékařské akademie,

OCTOGENARIUS

Narozen 31. března 1924 v Plzni, promoval na Karlově univerzitě v roce 1950. Po promoci pracoval v nemocnici v Karlových Varech na interních oborech a r. 1951 byl přijat do ÚCHOK. Brzy se stal vedoucím kardiopulmonální laboratoře, r. 1970 přednostou II. interní výzkumné základny IKEM a r. 1978 vedoucím katedry kardiologie IPVZ. Od r. 1993 je vědeckým pracovníkem kardiologické kliniky IKEM a učitelem subkatedry kardiologie IPVZ.

Vzdělání v kardiopulmologii získal při opakovaných pobytech v Göteborgu. R. 1957 obhájil kandidaturu lékařských věd, r. 1968 se pak habilitoval, v r. 1969 obhájil doktorát lékařských věd a v roce 1978 byl jmenován profesorem vnitřního lékařství.

Hlavními oblastmi jeho zájmu byly a jsou arteriální hypertenze, plicní hypertenze, patofyziologie dýchání, hemodynamika, zátěžové testy, ischemická srdeční choroba, srdeční selhání, farmakoterapie kardiálních onemocnění – abych vyjmenoval alespoň ty nejznámější.

Jeho publikační činnost je vskutku obdivuhodná: jako hlavní autor napsal 52 monografií, přispěl do 56 zahraničních a 34 českých monografií, byl editorem 5 monografií uveřejněných ve Švýcarsku. Je autorem 597 odborných publikací v domácích a zahraničních časopisech a dlouhé řady kongresových abstrakt.

Jeho obsáhlá redakční práce v našich i zahraničních lékařských společnostech mu vynesla řadu čestných členství.

Prof. Widimský je vysoce vzdělaný – a to nejen odborně, ale i všeobecně (např. ctí vážnou hudbu, historii), je zcestovalý, vybavený jazykově, nepomíjí ani „tělesný trénink“ – věnuje se vodním i zimním sportům, cyklistice a turistice po horách, a zejména své oblíbené Šumavě, kam se uchyluje, aby obnovil své tvůrčí síly. Měl štěstí v rodinném životě, jeho manželka Dagmar je vynikající partnerkou, která napomohla i jeho odborným úspěchům. Je otcem 2 synů, dnes již známých kardiologů.

Je podivuhodné, v jaké duševní a tělesné pohodě a kondici se dožívá svého jubilea. Jeho duševní kapacita snad nemá hranic; stále se věnuje vědě a psaní, odbornou práci střídá s tělesnou i duševní rekreací – je jedním z mála, asi též geneticky vyvolených. Dnes je na prvním místě nestorů české kardiologie.

Vážený oslavenče, milý příteli,

Známe se velmi dlouho, kdo by Tě vlastně z okruhu medicíny neznal? Poznal jsem Tě nejprve z literatury, pak z přednášek a blíže roku 1962, kdy jsem byl na předatestačním kurzu z interny II. stupně v Praze v ÚCHOK a stážoval jsem i na kardiologickém pracovišti. Tam jsme spolu snad poprvé mluvili déle. A pak jsme se již vídali častěji, v kardiologické společnosti, na sjezdech, přisedal jsem u kardiologických atestací. Vždycky jsem si Tě velmi vážil pro Tvé široké a hluboké znalosti, také pro Tvou paměť, pracovitost, houževnatost a příjemné chvíle strávené ve Tvé společnosti. Dovol, abych Ti ze srdce popřál vše nejlepší, hlavně další dlouhá léta pevného zdraví a pracovní i osobní spokojenosti.

Tvůj M.Š.

